
XII. Ulusal Kanser Kongresi

23-26 Nisan 1997

Belek

ANTALYA

Program ve Özet Kitabı

Türk Kanser Araştırma ve Savaş Kurumu

Hacettepe Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

P 349

H₂ RESEPTÖR ANTAGONİSTİ RANİTİDİNE'NİN (ZANTAC) GASTROİNTESTİNAL TÜMÖRLÜ HAŞTALARDA T SUPRESSOR (T8) LENFOSİT, DOĞAL ÖLDÜRÜCÜ (NK) HÜCRE AKTİVİTESİ VE TÜMÖR MARKERLERİ ÜZERİNE ETKİSİ
Çiğdem PAPİLA*, Kadir Bal*, Ali Mert*, Fehmi Tabak*, Selçuk Köksal **

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi *İç Hastahkları ABD,
** Koruyucu Hekimlik ve Halk Sağlığı ABD

Son yıllarda H₂ reseptör antagonistleri immunomodülatör bir ajan olarak tanımlanmaktadır. H₂ reseptör antagonisti olan ranitidine'nin (Zantac) gastrointestinal tümörlü hastalarda immunomodülatör ajan olarak etkilerini araştırdık. Yirmişer kişiden oluşan iki gastrointestinal tümörlü hasta grubundan birinci gruba sadece sistemik kemoterapi, ikincisine sistemik kemoterapi+H₂ reseptör antagonisti uygulandı. Tüm hastalarda tedavi öncesi ve tedavi sonrası CEA, CA19-9, doğal öldürücü hücre aktivitesi ve T supressor hücreleri düzeyleri ölçüldü. Sistemik kemoterapi uygulanan grupta doğal öldürücü hücre aktivitesi ve T supressor hücreleri düzeylerinde anlamlı farklılık saptanmadı. Sistemik kemoterapi+H₂ reseptör antagonisti uygulanan grupta doğal öldürücü hücre aktivitesinde anlamlı artış ve T supressor hücreleri düzeylerinde anlamlı düşüş tespit edildi (p<0.001). Sonuçta, gastrointestinal tümörlerde H₂ reseptör antagonistlerinin immün cevabın düzenlenmesinde potansiyel bir etkiye sahip oldukları görüldü.

P 350

UTERİN SERVİKS KARSİNOMALARINDA, NON-RADYOAKTİF SOUTHERN HİBRİDİZASYON YÖNTEMİ KULLANILARAK İNSAN PAPILOMA VİRUS DNA'SININ SAPTANMASI

N.Atıbcı¹, A.Topuz², K.Yörükoglu², Ö.İzci¹, Z.Y.Sercan¹, B.Acar³, E.Özen², M.Sakızlı¹
1 Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji ABD. 35340 İZMİR
2 Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji ABD. 35340 İZMİR
3 Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Doğum Hst. ABD. 35340 İZMİR

Son yıllardaki araştırmalar, genital organ benign ve malign tümör etiyopatogenezinde insan papilloma virus (HPV) enfeksiyonlarına önemli bir rolü olduğunu düşündürmektedir. Günümüzde HPV'nin bilinen 70 subtipinden 20'si pre-malign ve malign genital lezyonlardan izole edilmiştir. Servikal kanser etiyolojisinde rol oynayan HPV tip ve varyantları coğrafik bölgelere göre değişiklik gösterebilmektedir. Batı ülkelerinde yapılan araştırmalarda, tip 6, 11 ve 42 genellikle benign genital lezyonlarda ve erken evre servikal cisplazilerde saptanırken, HPV tip 16, 18 ve daha az olarak 31, 33 ile 35 tüm evrelerdeki servikal / vulvar intraspetitlial neoplazi ve invaziv karsinomlarında saptanmıştır. Türkiye'deki HPV tiplerinin dağılımı ile bunların serviks kanseri etiyolojisindeki rolleri bilinmemektedir. Ülkemizdeki HPV enfeksiyonu ile serviks kanseri arasındaki ilişkinin araştırılması amacıyla yapmış olduğumuz ön çalışmada, klinik ve patolojik olarak serviks kanseri tanısı konmuş 19 vakanın biopsi örneğinde non-radiyoaktif Southern Hibridizasyon tekniği ile IIPV aranmıştır. HPV 6,11,16,18,31,33 ve 35 tiplerine özgü biotin işaretli oligonükleotid probolar kullanılarak servikal biopsi örneklerinde HPV DNA'sının varlığı araştırılmıştır. 19 vakanın 9'unda (%47.4) IIPV DNA'sı saptanmıştır. Bu dokuz vakanın üçünün HPV16, üçünün HPV18, birinin HPV35 oldukları spesifik probolar ile gösterilmiş; iki HPV subtipi, kullanılan probolar ile tiplendirilememiştir. Bu veri coğrafik bölgelere bağlı olarak farklı HPV varyantlarının servikal kanser etiyolojisinde rol oynayabileceğini düşündürmüştü, daha fazla probolar kullanarak geniş hasta serilerinde yapılacak çalışmalarla ülkemizdeki gerçek HPV profilinin ve yüksek riskli HPV tiplerinin belirlenmesinin gerekli olduğunu göstermiştir.

P 351

1989-1993 YILLARI ARASINDA KLİNİĞİMİZE BAŞVURAN SERVİKS KANSERLİ HASTALARIN EVRELERE GÖRE DAĞILIMI VE TEDAVİ SONUÇLARI
D.Korkmaz, Ö.Maraş, Ö.Taş, S.Şensöz, A.Mayadağlı, O.İncekara Şişli Etfal Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniği, 80220 İSTANBUL

1989-1993 yılları arasında serviks kanseri tanısı olarak kliniğimize müracaat eden toplam hasta sayısı 63'tür. Ortalama yaş 58'dir (25-72 arası). 43 hasta postmenapozal (%68.2), 20 hasta premenapozaldır (%31.8). Histopatolojik olarak hastaları tamamı epidermoid karsinomalıdır. Evrelere göre dağılım: 7 hasta evre I (%11.1), 25 hasta evre II (%39.7), 23 hasta evre III (%36.5), 8 hasta evre IV (%12.7)tür. Hastaların müracaatlarında 29 kişiye (%46.1) cerrahi müdahale yapılmış olup, 34 kişiye (%53.9) biyopsi sonrası tanı konmuştur. Kliniğimizde hastalara öncelikle eksternal pelvik radyoterapi planlanmıştır. Evresine, klinik ve laboratuvar bulgularına göre, eksternal radyoterapi sonrası intrakaviter radyoterapi veya sistemik kemoterapi ile hastaların tedavileri tamamlanmış olup, takibe alınmışlardır. Eksternal radyoterapi genellikle 15X15 cm. AP/PA iki alandan 25 fraksiyonda 5000 cGy olarak, intrakaviter radyoterapi 10 günlük intervallerle 800 cGyX3, toplam 2400 cGy olarak uygulanmıştır. Sistemik kemoterapide cisplatin, ifosfamide-mesna en sık kullanılan kemoterapötik ajanlardır. Evrelere göre ortalama takip süreleri; evre I'de 31.2 ay, evre II'de 20.8 ay, evre III'de 18 ay, evre IV'de 15.8 aydır. Bu veriler ışığında serviks kanserinde en önemli prognostik faktörün hastalık evresi olduğu tespit edilmiştir.

P 352

ERKEN EVRE SERVİKS KARSİNOMUNDA BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİNİN YERİ

F.Obuz, İ.B.Görken, O.Dicle, H.Atıyalı, D.Şentürk, R.Çetingöz, F.Akman, O.Erten, T.Uslu, M. Koyuncuoğlu, B.Şekeroğlu, M.Kınay.

DOKUZ EYLÜL JİNEKOLOJİK ONKOLOJİ GRUBU (DEJOG)-İZMİR

Günümüzde serviks karsinomunun evrelendirilmesinde klinik bulguların yanı sıra özellikle parametrial invazyon ve lenfadenopati (LAP) varlığı açısından bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonans görüntüleme tetkiklerinden yararlanılmaktadır. Ancak bu kesitsel görüntüleme yöntemlerinin evre 2b'nin üzerindeki kanserlerde daha etkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada tümü operel olup evre 1 olduğu saptanarak radyoterapi için refere edilen 15 olgunun preoperatif BT'leri retrospektif olarak incelenmiştir. Çift kör olarak değerlendirilen BT'lerde tümörün büyüklüğü, parametrial invazyon, pelvik duvar ve komşu organ invazyonları ile birlikte LAP'nin varlığı araştırılmıştır. Parametrial invazyon değerlendirilirken serviks konturlarındaki düzensizlik, parametrial strandlardaki kalınlaşma, parametrial asimetrik yumuşak doku kitlesi ve perireteral yağ dokusu obliterasyonu göz önüne alınmıştır. Bu kriterler tek tek incelendiğinde spesifikite oranları %58, %40, %75 ve %97 olarak bulunmuştur. Serviks konturlarındaki düzensizlik ve parametrial strandlardaki kalınlaşmanın parametrial invazyonun saptanmasında daha düşük güvenirliliğe sahip olduğu sonucuna varılmıştır.